

Handelsberigten.

ROTTERDAM 20 Junij. Koffij. Verpocht te Amsterdam 6869 b. Padang, per Constantia, prijs geheim.

SCHIEDAM 20 Junij. Graven. Verkocht: Rogge, 143 1/2 Riga Poels: f 220 cont., f 222 1/2 w. Gerst, 128 1/2 Peruan f 195 1/2 w, f 196 3/4 w, 129 1/2 Liban f 290 1/2 w.

AMSTERDAM 20 Junij. Tabak. Heden zijn uit de eerste hand afgedaan 135 v. Maryland, per Therese, en 52 v. dito, per A. M. Lawrence.

MIDDELBURG 19 Junij. Graven. Door de plaats hebbede feestten met het landhuishoudkundig Congres, was de avond hier onze nabijste vanden vanden vanden.

LONDEN 19 Junij. Suiker. Naauw; Mauritius half geringst bruin 35/6 a 36/6, half geringst, geel 36/6 a 37/6.

LIVERPOOL 18 Junij. Suiker. Still; Madras laag date 28/9, laag Native 30/6. Melassen. Antigua 15/3.

HAYRE 17 Junij. Katoen. Verkoopten 1400 b. tot verhoogde prijzen; bas fr. 200.

HAMBURG 19 Junij. Koffij. Verpocht 2600 b. Laguna loco tot 7 1/2 a 8 1/2 cont.

PETERSBURG 14 Junij. Graven. Still doch hielder zijn vast gestemd; daar het wintergras niet voordelig staat.

NEW-YORK 7 Junij. Katoen. Gedurende deze week zeer vast, dat men algemeen van gedachte is dat zelf, al werd de markt in het Zuiden ten einde gebracht.

2 c. lager; Cuba Muscovados 23 1/2 a 31 c., dito gekleide 24 c., Portorico 37 a 38 c., dito zeer ord. 28 c.

MARKTBERIGT VAN J. POSNO. RIO-JANEIRO 24 Mei. Koffij. Sedert mijn laatste van 8 dezer, ging er slechts weinig in het artikel om.

INVOER-ARTIKELN. Jenever. Holl. 5200 r. per kist. — Zout 890 r. — Vrachten. Lager ten gevolge van den belangrijken aanvoer.

Advertentiën. Tot onze diepe droefheid ontsiep heden onze hartelijk geliefde Moeder, CONSTANTIA MARIA HOLST.

Voor de vele bewijzen van deelneming, ontvangen bij het overlijden van onzen geliefden Zoon LAMBERTUS VINCENTIUS, betuigen wij, ook namens onze Kinderen en Behuiskinderen, den hartelijksten dank.

ACADEMIE VAN BEELDDE KUNSTEN EN TECHNISCHE WETENSCHAPPEN. Algemeene Vergadering, op ZATURDAG den 21 JUNIJ 1862.

DOCTOR VAN DER HOEVEN IS VERHUJD NAAR DE KARRESTEEG, WIJK 3, n.º 187.

NEDERLANDSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ. De DIRECTIE maakt bekend, dat ten gevolge der goedkeuring van de Balans over het Boekjaar 1861.

HOLLANDSCHE IJZEREN SPOORWEG. Aanvaggende op 15 Junij a. s., zullen de Zondags-Retourbilletten, verkrijgbaar tegen veel verminderde Vrachtprijzen.

NEDERLANDSCHE STOOMBOT-REEDERIJ. ZOMERDIENST. DAGELIJKSCHE DIENST tusssen ROTTERDAM-MANNHEIM. AFVAART: BOOMPJES.

MAATSCHAPPIJ TOT AANBOUW AAN HET NIEUWEWERK te ROTTERDAM. Inkoop van Aandeelen. De DIRECTEUR der Maatschappij herinnert de HOUDERS van Aandeelen, welke genegen mogten zijn.

oud-beijerland. Legement DE OUDE HOORN. De Ondergeteekende maakt het geëerde Publiek bekend, dat aanstaanden Zondag de eerste en alomt geroemede van touds bekende KRIEKEN-KERMIS zal aanvangen.

Openbare Verpachting, ten overstaan van de Notarissen DIRK CORNELIS KLEY, residende te Cappelle op d'IJssel, en DALEN, LAMBERT en VAN WIJNGAARDEN.

NEDERLANDSCHE STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ. ROTTERDAM — LONDEN. BATAVIER, Kapit. W. Smith. Van ROTTERDAM naar LONDEN.

Schroefschoner FIJENOORD, Kapit. M. van 't Hoff. Van ROTTERDAM naar LONDEN, ZONDAG 22 JUNIJ, 's morgens 6 ure.

Van LONDEN naar ROTTERDAM, DONDERDAG 26 JUNIJ, 's morgens 7 ure.

De dienst van beide Stoomschepen staat in verbinding met de naar en van Manheim en tusssen gelegene Plaatsen aan den Rijn varenden Stoombooten der Nederlandsche Stoomboot-Reederij.

NEDERLANDSCHE STOOMBOT-REEDERIJ. ZOMERDIENST. DAGELIJKSCHE DIENST tusssen ROTTERDAM-MANNHEIM. AFVAART: BOOMPJES.

Attentie!!! Ter algemeene kennisgeving van de Rhumatische lijders dient, dat door de verbazende stijging der Katoenprijzen en de schaarsste om de Katoen te bekomen, ik genoodsaakt ben gevestigd te Delft bij en de Biljetten tot waarborg der echtheid geteekend door A. BREETVELT Az., die deze Watten verkrijgbaar heeft gesteld.

Uitgeest. J. E. Zurlohe. Zuid-Scharwoude, G. W. Büttger. Barsingerhorn, J. B. Upmas Grootebroek, M. R. O. Lippitz. De Rijp, B. D. van Weede. Wieringerw. Wed. W. Mars Eijerland (Texel), Wed. Jongering. Burg en Omstr. (Texel), Wed. Buyker.

115 Vaatjes KRENTEN, alhier aangevoerd van TRIST per Stoomboot.

Het HUIS, met annex LOODS, BROEKAST, TUIN en ERVEN, aan de Lijbaanslaan, en het Perceel P. H. G. ROND, aan de Westerkade, voor het Tweede Nieuwewerk, te Rotterdam.

COURANTEN-LEESINRICHTING VAN H. W. DUSAULT, OPPERT, wijk 6, n.º 47. Van des morgens zes ure af wordt de ROTTERDAMSCHÉ COURANT in alle Wijken der Stad accuraat bezorgd.

VERTREK der SPORTREINEN. Hollandsche Spoorweg. Van Rot. naar Amsterdam: 7.5, 9.5, 10.35, 1.40, 3.25, 2. alleen n.º Hage: 5.45 's namidd., 9.30 's avond.

De heer *Rehder* had gewenscht een aftelend regt, bijv. tot op 1/2 of 1 pct. der waarde op alle artikelen. Dit zou zekerheid en zelfstandigheid bij onze industrie bevorderd hebben, dan hadden wij een zuiver fiscaal stelsel. Men mag de consumenten niet belasten ten faveure der producenten. Nu zal de strijd niet ophouden, vooral daar er een regt van f1.50 per last gewan of circa 1/2 pct. der waarde wordt voorgesteld, waartegen zich stemmen verheffen, als in strijd met de wetenschap en het belang van ontheffing der volkvoedingmiddelen. Spreker zal dit thans niet bestrijden, en liever de wijziging in ons belastingstelsel afwachten. Hij meent dat in handels-questions het eigenbelang meestal voorzit, en dat men aan den eenen kant geen vrijdom van grondstoffen maar bescherming van eigen fabriekstussel, onder het nederig voorwendsel van niet uitgedaen te worden tegen de vreemde concurrentie. Spreker vraagt aan de voorstanders van beschermende regten: waarom en meel zijn beide volkvoeding; maar waarom nu het meel van en de graan niet bij den invoer belast? Wie heeft in het belang van het volk en van de schatkist de meeste aanspraak op bescherming: hij die de grondstof voortbrengt of hij die ze verwerkt? Is het mogelijk goedkoopere grondstoffen te trekken van den akker, als de wegeve den grond direct belast, en indirect de kosten van productie verhoogt, door eene belasting te heffen op voorwerpen van invoer welke bij de teelt niet kunnen gemist worden? Is het billijk de landhuishouding prijs te geven aan de mededinging, als men bescherming verleen aan andere takken van nijverheid? Spreker meent, dat het klein inkomend regt op de graan de type moet zijn, naar welke maatstaf alle voorwerpen bij den invoer konden worden belast, behalve de artikelen van welke of die met inlandischen accijns zijn bezwaard. Hij hoopt dat de Regering alsnog een artikel in de wet zal brengen om na 5 of 10 jaren alle invoerregten tot een gelijk bedrag als nu op de graan, dat is circa 1/2 pct., te heffen.

De heer *Heemkerk* A. S. zegt dat, zoo hij bedenkingen heeft tegen dit ontwerp, die zeer zeker niet alleen zijn in protectionistische geest. Hij zekt niet noodig omtrent het stelsel van bescherming in een breedvoerige wederlegging te treden, te meer daar nog niemand in de Kamer vóór de bescherming het woord heeft gevoerd. Het groote geschilpunt tusschen deze Kamer is de heffing naar de waarde of naar het gewicht. Dit heeft de aandacht zeer bezig gehouden en spr. meent, dat de Regering eene goede keuze heeft gedaan, en dat daaruit een goede uitkomst voor den handel en het vrie verkeer is te wachten. Dat dit in den beginsel eene teleurstelling voor de schatkist zal opleveren, is wel mogelijk, maar dit kan geen bezwaar zijn; Hij meent dat men bij vaststelling van een tarief niet moet van den handel mag verhoeden om de behoeve der schatkist acht. Spreker heeft echter eenige bedenkingen van algemeen aard. De zijn twee wjens om hij eene tussch-wetgeving; het vrie verkeer en de handelsbehoeven te bevorderen; of door hervatting van internationale verdragen of om zich niet te laten afleiden andere landen doen, maar te laat wat voor een eigen belang noodig is. Het komt spreker voor dat men eenigermate verplicht is tusschen de beide punten te kiezen. En nu meent hij dat de Regering het niet duidelijk verklaard heeft omtrent het stelsel dat zij wenscht te volgen. Engeland, Frankrijk, België en het Tolverbond hebben allen bij tusschen verdragen verdragen. Wanneer dan wij dat ook niet en beginnen wij met in onze eigen wetgeving gewichtige veranderingen te brengen. Verklaring de Regering dat zij was tegen het stelsel van handelsverdragen, spreker kon daar vroed mede hebben. Maar dit is ook het stelsel der Regering niet. Want als men omlang hebben wij een dergelijk tractaat met Frankrijk gesloten, en wij weten nu officieel dat de onderhandelingen met Frankrijk geopend zijn tot het sluiten van een nieuw handelsverdrag. En nu is niet genoegzaam door de Regering gemotiveerd hoe zij de twee wjens van handelsverdragen gelijktijdig kan volgen. Als men nu met Frankrijk een tractaat wilde sluiten, dan moeten wij niet vóór onze eigen wetgeving veranderen. Spreker zou daarom wel eenige opmerkingen verhooren, want ook hij zou gaarne aan het verdrag bevestigd door wet zijne goedkeuring

wilken hechten. Zijne andere vraag is, of dit tarief wel in alle opzichten bevorderlijk is aan het algemeen belang, en of het een zuiver fiscaal tarief is? Dit laatste is het niet, want dan zou er moeten zijn een uniform regt op bijna alle artikelen van invoer. Een zuiver fiscaal tarief is geen afgetrokken systeem, want het bestaat in Hamburg, Lubeck en Bremen, en de statistiek heeft geleerd dat daardoor de handel en vervoer dier plaatsen zeer zijn toegenomen. Dit tarief is nog altijd eenigermate protectionistisch door de heffing van 5 % van de voltooide fabriekaten. Een eene volkomen vrijstelling van den uitvoer heeft ook geen ander doel dan bescherming. Men zal nu wel zeggen dat alles niet op eens kan worden verkregen, maar van deze Regering had men althans een grooten stap voorwaarts mogen verwachten. Dit zou voor spreker geen reden tot afstemming zijn, maar wel wanneer men belasting wilde heffen van de belangrijke artikelen van volkvoeding. Spr. is van oordeel dat de consumenten bepaald benadeeld worden door de afschaffing der uitvoerregten. Hij wijst hierbij op den uitvoer van slagvee, waardoor hier te lande te weinig vleeschgebruik bestaat. Spr. ziet nu geen reden om den uitvoer nog meer te bevorderen door de afschaffing van een, hoewel klein, uitvoerregt. Ten slotte zegt spr. dat de heer *Bloom* er op heeft gewezen dat niemand bij eene wet als deze in alles zijn zin kan krijgen, en hij heeft dit aangedrongen met de aanhaling van eenige woorden uit het verslag der Eerste Kamer. Op het standpunt der Eerste Kamer laat sich dit zeggen, maar niet op dat der Tweede Kamer, want zij kan door amendementen veranderingen in het ontwerp brengen.

[Na de schorsing brengt de commissie van onderzoek der geloofsbrieven van den heer *Heydenryck*, bij monde van den heer *Wintgenas*, rapport uit, waaruit blijkt dat alle stukken in behoorlijke orde zijn; de commissie adviseert dienvolgens tot toelating, na eedsaflegging.] Hierop worden de beradelingen over het tarief bevat. De heer *Mackay* zal slechts een enkel woord noemens de bezwaren tegen dit ontwerp in het midden brengen, naar aanleiding van de wenschelijkheid van tractaten, door sommigen voorgestaan. Een van beiden; of men moet voortgaan met wat vroeger wel eens genoemd is knutselen met tractaten en allerlei exceptionnelle bepalingen, of men moet, met het oog op eigen belangen, een bepaald tarief toepassen voor alle Nationen. Die weg is nu sedert lang gevolgd. Immers volgens de wet van september 1854 komen alle verminderingen bij tractaten toegestaan, aan alle Nationen ten beste. Hij wil op dien weg niet terugkeren. — Nu zegt men wel, maar wat kan men dan aanbieden om een tractaat te sluiten? Spreker antwoordt: als men dat wil, als er quaestien moeten verleid worden, dan kan dat geschieden door vermindering, bijv. op de accijnsen die drakken op buitenlandse voorwerpen. Hij hoopt dat het eene uitgenoemde zaak zal zijn dat wij op dat eenmaal ingeslagen weg zullen voortgaan: die van een liberaal tarief.

Eene opmerking is echter van belang, namelijk, dat het resultaat van deze herziening niet is aangegeven, gelijk hij het vorig ontwerp. Veend woeg bij de Eerste Kamer het aansielc punt, en daarom wenscht hij ook nu nog eenige opheldering hieromtrent. Wat den maastaf der waarde betreft, vraagt hij of de *Mia.* kan verzekeren, dat het tenzigt daarmee goed kan slaan hebben en de schatkist schade krijgt. Hij is van oordeel dat de waarde, als tussch-nationaal, omdat bij de hie en grove goederen groot verschil van waarde bestaat; maar hij wenscht de zekerheid zoo veel mogelijk van de perceptie. De heer *Hoffman* acht de herziening ontijdig en wenschte de onderhandelingen tusschen Frankrijk en het Tolverbond af te wachten, alsook onze eigene onderhandelingen met Frankrijk. Men zegt, dat wij uitvoering moeten geven aan de wet van 1851. Doch de wet van 17 december 1857 heeft voldaan aan art. 2 der wet van 1854. Spreker is bovendien tegen sommige verhoogingen, als voorgesteld worden. Maar zijn hoofdbezwaar is, dat ons fabriekwezen niet in gelijke omstandigheden verkeert als elders en men dus

de vreemde mededinging niet mag aanmoedigen. — Men wees op de klagen, bij de scheepvaartwetten tegen de opheffing van de bescherming aangeheven, en zegt dat men toen ten onrechte gewaarschuwd heeft tegen verval en achteruitgang. Hij, op zijne beurt, vrsagt waar de bloei is van onze werven of van onzen handel in het algemeen.

De heer van *Lynden* heeft bezwaren tegen de voordragt, die hij ontijdig acht en niet genoegzaam geregvaardigd. De Kamers van koophandel, de wettige organen van den handel, zijn niet gehoord. De Minister heeft schoorvoetend mededeeling gedaan omtrent de voornemens over het belastingstelsel. Hij heeft in de Memorie van Beantw. gezegd, dat zijn weg te dien aanzien bekend is. Ja, die weg is bekend, merkt spreker aan, maar niet het einde van dien weg. De Minister besiep zich ook op zijn gevoelen als lid der Kamer, en hij gaf de toezegging tot de afschaffing van den accijns op de brandstoffen en tot herziening van de patentwet, maar op 28 november verklaarde de Minister als lid zijn gevoelen, dat geene afschaffing raadzaam was zonder verandering, ja algeheele hervorming van het belastingstelsel, die hij een der meest dringende eischen van het tegenwoordig oogenblik achtte. Is nu de partiële afschaffing van de brandstoffen eene herziening van het tarief?

Een ander bezwaar is de heffing bij de waarde. Opmerkelijk is het dat de heer *Heemkerk* zeide, dat de heffing naar de waarde niet altijd naar waarheid zal zijn. Hij, spreker, ziet daarin eene bron van ongemakkelijk veel moeilijkheden en verwickelingen met de administratie. De Minister verklaarde ook in de Memorie van Beantwoording dat het Engelsch tarief naar twintig artikelen met invoerregt belast, maar de Vereeniging der industrielen geeft dat getal tot honderd twintig op. Dit alles bewijst dat er nog onzekerheid bestaat en veel duisters, en ofschoon hij geen voorstander van enquêtes is, naar de vruchten die zij hebben opgeleverd, zoo moet hij toch erkennen, dat, als de hier onzekere punten door eene enquête konden toegelicht worden, hij in dit geval niet tegen zoodanig onderzoek zou zijn.

De heer *Gulje* verklaart dat, wanneer hij let op de omstandigheden buiten ons en op de handelsverdragen tusschen Frankrijk, België en het Tolverbond, hij het onraadsaam acht onder deze omstandigheden aan het bestaand tarief te borgen en onpeevrands groote vrijgevigheid voor het buitenland te betoonen. Z. i. in deze voordragt noch tijdig noch regtvaardig, en levert zij beleemmering op voor nader te sluiten tractaten met het buitenland, want men zal niets meer aan te bieden hebben en dus geen equivalent bekomen. Zijn bezwaar ligt niet zoo zeer in het bedrag van het regt, dan wel in de heffing naar de waarde, hetgeen zeer nadeelig is. Het argument van bevoordeling der zijne artikelen acht hij eene leet, want de handelaar slaat de regten om over de geheele partij. — Spreker spmt wjders de bekende bezwaren op der adressanten tegen de opheffing naar de waarde, met het daaraan verbonden stelsel van benadering, dat ten nadeele strekt van den kleinhandel, door de concurrentie die er ontstaat met 'lands ambtenaren. Nog trof hem de ongelijkheid van behandeling, daar voor den een de bescherming wordt opgeheven en voor den ander vermeerderd. Spr. waarschuwt tegen theoretische en philanthropische profneemingen, waaruit vermindering van arbeid en dus verarming der bevolking moet voortspuiten.

Hij doorloopt nu de Memorie van Toelichting, wier argumenten op verschillende onderdelen hij bestrijdt. De heer *van Goltzen* wenscht een kort woord in het verband met de Memorie van Toelichting te spreken. Hij de tijdigheid. Hij betwijfelt die. Het bevreemdt hem dat de Regering zulk een omvangrijk onderwerp op het einde der Zitting ter sprake brengt, onder de omstandigheden waarin wij geplaatst zijn; een onderwerp dat zóózeer ingrijpt in het volksleven en waarbij zoo vele takken van nijverheid betrokken zijn. De Kamer is voor de helft vernieuwd. Het is gebleken dat er hier en daar verandering is gekomen, en er kan nog meer verandering komen. Is het nu wenschelijk zins zulk eene diep ingrijpende wet te behandelen, waar de volkaten bij uitstek bevoegd is om een oordeel uit te brengen? Is het bovendien niet gewaagd

met het onveranderd voorstel te voorschijn te komen dat zulk een ongunstig oordeel bij de andere Kamers ontmoet heeft? Het hoofdbezwaar toch was de tarifiering naar de waarde, en dat is een gewichtig bezwaar, waarover niet ligt kan worden heengestapt. Spreker zou zijn voor eene behoorlijke classificatie der goederen met den maastaf der heffing naar het gewicht. Ook daarom acht hij het gewaagd met hetzelfde voorstel te komen. Wat is er verder van de zaak? Het Ministerie gaat zwanger van belasting-hervorming, en zegt nu reeds toe de afschaffing van de belasting op de brandstoffen en de herziening der patenten. De Regering wil ook niet inderdaad van de Indische finantien; en hoe kan men nu onder de vooruitzichten beslissing nemen over een gewichtig deel van dat belastingstelsel? Is nu het tijdstip daarvoor wel gekomen? Maar er is nog eene gewichtigere denking. Wij leven in eene bewegende tijd. Alreeds heerscht het streven naar een vrij handelstelsel, en in het land der protectie bij uitsluitendheid, Frankrijk. Dat beginsel zal zich meer en meer uitbreiden en een nabuig land is eene vereeniging tot stand gekomen tot algeheele afschaffing van alle invoerregten. Zou we behoeven wij nog niet te gaan. Wij kunnen bepalen tot trapgewijze vermindering van het beschermend regt tot een uniformregt. Bij dit ontwerp oentegen huldigen wij het beschermend stelsel, want stelsel de grondstoffen vrij, het half fabriekaat op en het heel fabriekaat op 50%. Dat is het beschermend stelsel en niet het zuiver vrijhandelstelsel. Spr. ziet wel niet aan op dien grooten stap tot meerdere vrijheid en gelijkheid, maar hij wil dat zij afwachten om op den goeden weg te komen.

De heer *Dumbar* kan zich over het algemeen in de voordragt vereenigen, maar gaat in overweging om, met het oog op de overtuiging van vrees silveren munt in Overijssel en sommige grensplaatsen een invoerregt op gemaat geld te heffen, equivalent met het vereisil in waarde tusschen de vreemde, Nederlandsche munt. Hiervan zijn natuurlijk zonder de kleine hoeveelheden die men als munt bij zich heeft. Spr. wens niet of zijn voorstel uitvoerbaar is, maar hij wensigt er de aandacht der Regering op, wegens de schade die de arbeidsklasse lijdt, doordien zij in vele fabriek-steden vreemde, min waardige munt betaald wordt.

Hierop wordt de Vergadering gescheiden. Morgen is het woord het eerst aan den *Mia.* van Finantien.

Gedrukt en uitgegeven bij
 G. en C. A. van Royen,
 te Rotterdam.